

พระราชบัญญัติ เครื่องราชอิสริยาภรณ์
 ตราวัตินวราภรณ์

เจ็ดสิบแปดหมื่นเก้า

พระบาท สมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระมฤคกุล เสด็จเจ้าอยู่หัว
 ทรง พระอนุสรณ์ คำหนึ่ง ถึง ความดี ความชอบ ของ ข้าราชการ ผู้ที่ ได้ ทรง พระ
 กรุณาใช้ ส่วยใน ที่ โกลีลา ชิดสนิทสนม แต่ ผู้ นั้น ๆ ได้ ตั้งใจ อุตสาหะ สำหรับ
 ราชการ นตอง พระเดช พระคุณ โดย ความ สวามิภักดิ์ แต่ ชื่อ สัตย์ สุจริต
 ค่อดี ฝ่าฝืน ของ รุทธ์ พระบาท เป็น ที่ พอ พระราชหฤทัย มา ช้านาน นั้น ว่า
 สมควร จะมี เครื่องหมาย อัน เป็น ที่ เชิดชู เกียรติคุณ ความดี ความชอบ ไว้
 ให้ ปรากฏ จึง มี พระบรมราชโองการ ดำรัส สั่ง ให้ สร่าง เครื่องราชอิสริยา
 ภรณ์ ชนิด หนึ่ง เรียกว่า ตราวัตินวราภรณ์ แล้ว โปรดเกล้า ๆ
 ให้ ตรา พระราชบัญญัติ ไว้ ดังนี้

เล่ม ๒๘ หน้า ๑๘๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๑๓๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ มีนามว่า พระราชบัญญัติเครื่องราช
อิสริยาภรณ์ รัตนวราภรณ์ ฎาเรียกอย่างตั้งเขปว่า ตรวรัตนวราภรณ์
แต่ให้ ใช้ ได้ตั้งแต่วันที่ไดตั้งใน พระราชบัญญัตินี้ เป็น ต้นไป

มาตรา ๒ ตวรัตนวราภรณ์นี้ เรือนทองรูปไข่ ส่วนรัประมาณ
๔ เซนติเมตร ส่วน ขวาง ประมาณ ๓ เซนติเมตร ขอบ มี ตาย เป็น
กระหนกแข็งสีงี กตาง พื้น ตงยงดีชาบ มีอักษร พระบรมนามาภิธย
ย่อ ว. ป. ร. ที่ ห่วง เป็น รูป พระมหาวชิราวุธ ประดับเพชร ทั้ง ตัว
ด้าน หลัง มี ตัดบแก้ว สำหรับ บรรจุเส้น พระเจ้า ร้อย ด้วย แพรแถบดีเหลือง
ขอบดำริมเหลือง กว้าง ๓ เซนติเมตร สำหรับ คัดยง คอ

มาตรา ๓ ตรวรัตนวราภรณ์นี้ จะ พระราชทานได้ ทั่วไป ทุก ชั้น
บุคคล ตาม พระราชประสงค์ ไม่ เกี่ยวด้วย ยศ ฎา บรรดาศักดิ์

มาตรา ๔ แต่ การที่ จะ พระราชทาน นั้น จะ ได้ ทรง พระราชดำริห์
วินิจฉัยพระราชทานแต่ เฉพาะ ผู้ ที่ ได้ รับราชการ แต่ ประพฤติคนเป็นที่ คอง
พระราช อัทชยาไศรย เพราะ ฉนั้น ห้าม มี ให้ ผู้หนึ่ง ผู้ใด กราบ บังคมทูล
ขอ พระราชทาน เพื่อ คน เอง ฎา กราบ บังคมทูล แนะนำ เพื่อ พระราชทาน
แก่ ผู้ อื่น เป็น อื่น ซาด

มาตรา ๕ เมื่อ พระราชทาน เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตวงนี้ แก่ ผู้ใด
ผู้หนึ่ง จะ ได้ พระราชทาน ประกาศนียบัตร กำกับ ด้วย เป็น ลำคัญ

มาตรา ๖ ผู้ที่ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ดวงนี้ จะประดับกับเครื่องยศได้ทุกชั้น แต่จะประดับเมื่อเวลาแต่งกายตามปกติด้วยดวงตราจ่าดวงก็ได้

มาตรา ๗ เมื่อเวลาประดับกับเครื่องยศนั้นให้สวมคอ ฤๅถ้าจะไม่ใช่ร้อยด้วยแพรแถบ จะทำห่วงคล้องกับคอกเสื้อก็ได้

มาตรา ๘ ทรงพระกรุณาโปรดพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ผู้ที่ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์นี้ ทำดวงตราจ่าดวงด้วยเรือนเงิน สลักเพชรได้รั้งชั้นใช้ประดับใน เวลาแต่งกายตามปกติได้ แต่ห้ามไม่ให้ใช้ร้อยด้วยแพรแถบคอกเสื้อ ให้ใช้ห่วงคล้องคอกเสื้อแทน หรือจะใช้สายร้อยร้อยดวงตราจ่าดวงคอกเสื้อก็ได้

มาตรา ๙ ผู้ที่ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ รัตนวงษาภรณ์นี้ จะได้เป็นสมาชิกของเครื่องราชอิสริยาภรณ์นี้ อยู่ตลอดเวลา อันเป็นที่พอพระราชหฤทัย ถ้าทรงพระราชดำริเห็นว่าสมาชิกผู้หนึ่งผู้ใดประพฤติคนไม่สมควร จะรักษาเกียรติยศของเครื่องราชอิสริยาภรณ์นี้ได้ จะโปรดเกล้าฯ ให้ถอดออกจากสมาชิกเมื่อใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๑๐ ถ้าสมาชิกผู้หนึ่งผู้ใดรักษาเกียรติยศเกียรติคุณความดี ความชอบไว้ได้ตลอดเวลา แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นสิ้นชีพแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานดวงตรานั้นแก่ผู้รับทรัพย์มรดกรักษาไว้เป็นเครื่องสักการะบูชาต่อไปไม่ต้องตั้งคืน แต่ผู้ที่ได้รับทรัพย์มรดกนั้น

เล่ม ๒๘ หน้า ๑๘๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๑๓๐

จะ ประดับ ตรา นี้ ไม่ ได้ นอกจาก จะ ได้รับ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต หรือ ได้รับ พระราชทาน ตรา ชนิด นี้ เป็น บำเหน็จ ความ ชอบ ใน ส่วน ตน เอง

มาตรา ๑๑ เมื่อโปรดเกล้า ฯ พระราชทาน เครื่องราชอิสริยาภรณ์ นี้ แก่ ผู้ใด ผู้หนึ่ง แล้ว ให้เจ้าพนักงาน จดทะเบียน ตรา ชิกไว้ ให้มั่นคง

มาตรา ๑๒ ถ้าโปรดเกล้า ฯ ให้ถอด ผู้ใด ออกจาก ตรา ชิก ของ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ นี้ แล้ว ให้เจ้าพนักงาน จดหมายเหตุ ถอน ทะเบียน ตรา ชิก ผู้ นั้น เสีย แล้ว ให้เป็น ชุระ เรียก ดวง ตรา คิน เสีย ด้วย

มาตรา ๑๓ ให้กรมราชเลขาณูการ เป็น เจ้าน้ำที่รักษา การตาม พระราชบัญญัติ นี้

พระราชบัญญัติ ตราไว้ ณ วันที่ ๑ สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ เป็นวันที่ ๒๒๘ ในรัชกาลปัจจุบันนี้